

Armoede gevolg van politieke keuzes

Jeroen Postma

'Kunt u leven van 50 euro per week?' Dat was de vraag in een e-mail die in juli bij mij binnen kwam. De e-mail was afkomstig van Warm Rotterdam, een netwerk van organisaties en ervaringsdeskundigen die strijden tegen armoede. Om bewustwording in de samenleving en politiek over armoede te vergroten, bedachten ze de 50 euro-challenge. Ieder Rotterdams gemeenteraadslid kreeg de vraag om een week lang te leven van 50 euro en daar via (social) media aandacht aan te besteden. Vier van de vijf fractieleden van GroenLinks Rotterdam, waaronder ikzelf, en zes raadsleden van andere partijen deden mee aan de challenge.

Wat al die raadsleden gemeen hebben, is een drive om armoede aan te pakken. En dat is hard nodig. Een paar cijfers: één op de zes Rotterdammers heeft schulden, dat zijn 100.000 mensen. Van hen hebben er 27.000 problematische schulden, wat betekent dat ze niet zonder hulp uit

is met jarenlange armoede. Maar we zagen onze actie als een kans om aandacht te vragen voor die honderdduizenden Nederlanders die zich wel voortdurend zorgen maken of ze met hun budget het einde van de week halen.

Onderdeel van de challenge was een workshop met ervaringsdeskundigen. Mensen die zelf jarenlang in armoede hebben geleefd en bereid waren daarover met gemeenteraadsliden in gesprek te gaan. Dat leverde aan de ene kant schrijnende verhalen op, bijvoorbeeld van Marian die vertelde hoe pijnlijk het is als je kind niet mee kan doen met sociale activiteiten zoals feestjes.

De workshop liet aan de andere kant ook zien hoe vindingrijk veel mensen zijn die in armoede leven. Zoals Joop die in de supermarkt altijd in de onderste schappen kijkt, want daar liggen de goedkoopste boodschappen. Of aan het einde van de dag naar een vaste kraam op de markt

Jeroen Postma is raadslid voor GroenLinks in Rotterdam en lid van het partijbestuur.

actieradius wordt vooral bepaald door wat je te voet of per fiets kunt afleggen. Regien en ik hebben geluk dat we gezond en goed ter been zijn, voor veel anderen geldt dat niet.

2. Weinig geld voor boodschappen betekent veel plannen, organiseren, vooruitdenken en hopen dat je geen onverwachte kosten moet maken. Het betekent dus veel stress. Zomaar even de supermarkt inlopen en kopen waar je trek in hebt, is er niet bij. Uit eten gaan is een luxe die je je sowieso niet kunt veroorloven.

3. Familie en vrienden waar je terecht kunt en die je ondersteunen als dat nodig is, zijn ontzettend belangrijk. Als vangnet, maar ook als afleiding van de dagelijkse stress. Veel sociale dingen die de meeste mensen zonder nadenken kunnen doen, zoals even koffiedrinken op een terrasje of naar de bioscoop gaan, zijn onbereikbaar met 50 euro per week.

Door mee te doen met de armoede-challenge heb ik nog meer respect gekregen voor de vaardigheden en het doorzettingsvermogen van mensen die jarenlang in armoede leven. Het heeft me ook nog gemotiveerder gemaakt om me in te zetten voor een eerlijkere verdeling van welvaart in ons rijke land. Armoede is geen natuurverschijnsel, maar een keiharde consequentie van de keuzes die we als samenleving en politiek maken.

Eén op de vijf Rotterdamse kinderen groeit op in armoede

de schulden kunnen komen. Eén op de vijf Rotterdamse kinderen groeit op in armoede, namelijk in een gezin dat rond moet komen van minder dan 110 procent van het wettelijk sociaal minimum. Rotterdam heeft hiermee de trieste titel van armoedehoofdstad van Nederland, maar in veel andere gemeenten zijn de cijfers niet veel beter.

Mijn vriendin Regien en ik besloten om in de eerste week van oktober mee te doen met de challenge. Dat deden we een beetje met een bezwaard gemoed, omdat een week leven met 50 euro natuurlijk niet te vergelijken

gaat, want daar staat een koopman die nog goede groente en het fruit over heeft en dat voor weinig geld wegdoet. Of Astrid die merkjes op de kleding van haar kinderen naaide zodat ze op school niet buiten de boot vielen. Daarmee vergeleken stellen de ervaringen van Regien en mij niet veel voor. Toch vielen ons in een week drie dingen op die iets zeggen over armoede in onze moderne samenleving.

1. Als je weinig geld hebt, wordt je wereld kleiner. Openbaar vervoer, zeker de trein, is bijna niet te betalen met 50 euro per week. Laat staan een auto. Je